

שמעון הכסטר
רחוב צבי גרץ 7
ירושלים 93111
ת.ז. 000388587
hochsters@gmail.com
תיק 19-10-6928

ירושלים, ט"ו אייר תשפ"ד
23.5.2024

לכב' עו"ד מגי קריטנשטיין
מנהלת מחלקת דיני עבודה ותובענות ייצוגיות
פמ"ח (אזרחי), ירושלים.

ראשית אני רוצה שוב להודות לכם על הזמן שפיניתם עבורי לשמיעת טיעוניי בנפש חפצה, על אף עומסי העבודה הכבדים שלכם, ועל המאמצים שאת משקיעה לברורם "מול הגורמים הרלוונטיים".

בגלל לחצי הזמן הספקתי בפגישתינו להציג בפניכם רק את עיקרי הטיעונים וההוכחות שלי (לא כולם) ורק הזכרתי בקצרה, את החוק לפיו יש לפרש את החוזה לטובת מי שלא ניסח אותו (אני, במקרה הזה) כמו שעשיתי כבר בסיומת של מכתבי הראשון בנושא (מ-8.1.2013, נספח 4 לכתב התביעה).

נקודה זו נראית לי חשובה מאד לעניינינו במקרה שבמהלך הבירורים שלך מול הנציבות והאוצר יציע מאן דהוא פרשנות הסותרת את הפרשנות שלי. אני מבקש לכן, ברשותך, להרחיב מעט יותר ולצטט קטע רלוונטי מתוך מכתב ארוך שכתבתי כבר ב-15.3.2017 (לפני 7 שנים!) לעו"ד עליזה דין, מהלשכה המשפטית בנש"מ, המדבר בעד עצמו:

3.1.1. "פרשנותך לסעיף 12 בחוזה ("ממוצע חשבוני משוקלל"), סותרת את סעיף 25(א) לחוק החוזים הקובע במפורש ש"אם אומד דעתם של הצדדים משתמע במפורש מלשון החוזה, יפורש החוזה בהתאם ללשונו".

בית המשפט העליון קבע (בפיסקה 15 מתוך פס"ד של שופט בית המשפט העליון רבלין רע"א 3961/10, המוסד לביטוח לאומי נ' סהר ואחרים 26.2.2012) כי:
"קיימת חזקה שלפיה פרשנות החוזה היא זו התואמת את המשמעות הפשוטה, הרגילה והטבעית של הכתוב - היא המשמעות האינטואיטיבית הקמה עם קריאת לשון החוזה" וכי "לשון החוזה ..... אינו מאפשר לייחס לחוזה פרשנות שאינה מתיישבת עם לשונו"

מאחר ולשון סעיף 12 בחוזה כל כך ברורה וחד משמעית, אינני מצליח, כדובר עברית פשוטה רגילה וטבעית, למצוא את הקשר בין "המשמעות האינטואיטיבית" של לשון הסעיף (חישוב לפי 1.3 לעיל = הנוסחה שלי, ש.ה) לבין הפרשנות ה"משפטית" שלך ה"מדביקה" ללשון החוזה את ההמצאה של "ממוצע חשבוני משוקלל".

3.1.2. בפס"ד נוסף של בית המשפט העליון (ע"א 2232/12 הפטריארכיה הלטינית בירושלים נגד סמיר פארוואג'י ואח' - 11.5.2014). קובעת גם כבוד השופטת א' חיות כי:
"לשון החוזה היא התוחמת את גבולות הפרשנות של הטקסט החוזי ועל כן לא ניתן לייחס לחוזה פרשנות שאינה מתיישבת עם לשונו".

איך לשיטתך המשפטית, מתיישבת הפרשנות שלך לסעיף 12 בחוזה (חישוב הגימלה לתקופת החוזה "לפי ממוצע חשבוני משוקלל", שאינו מוזכר בחוזה) עם לשון הסעיף האומר בפשטות ובמפורש שהגימלה תחושב על בסיס "...המשכורת הכוללת לפי סעיף 6 לעיל וכפי שתעודכן לפי סעיף 8" (=המשכורת המעודכנת של החוזה)?

3.1.3. ראוי לצטט בהקשר זה גם את כב' השופטת ד' ברק-ארז שכתבה בין היתר באותו פסק דין של בית המשפט העליון (שם) כי
"חוזה שנוסח על-ידי בקיאים ויודעי דת ודין, אשר שקלו כל מילה ותג... אמור להנתן משקל מכריע ללשון החוזה..." (שם).

מכאן שגם המשפטנים והמומחים בנציבות, שניסחו את החוזה, לא חשבו כלל על "ממוצע חשבונני משוקלל" כבסיס לחישוב הגימלה, אחרת הם היו משלבים את הביטוי במפורש בלשון הסעיף.

3.1.4. ובהמשך ל-2.3.1(א) לעיל: גם אם הפרשנות שלך כן היתה תואמת למשמעות לשון החוזה, ואפילו אם היה שויון כוחות ביני לבין המדינה, כבר קבע בית המשפט העליון ע"פ סעיף 25(ב)1 לחוק החוזים (ע"א 9609/01, פס"ד של בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים, בפני כבוד השופטים: א. ברק, א. ריבלין, ס. ג'ובראן) כי:

"...במקרים שבהם "כפות המאזניים מעוינות", יש לפרש את ההסכם לרעת מנסחו...
...כאשר ניצבות לפני הפרשן שתי משמעויות סבירות במידה שווה פחות או יותר,
כי אז יש להעדיף את המשמעות הנוחה יותר לצד שלא ניסח את המסמך...
... הגיונו של הכלל טמון בשליטת המנסח על תוכן הטקסט. ההנחה היא כי הנסח
טרם להבטיח זכויותיו בעת ניסוח המסמך, בייחוד כאשר מדובר על בעל דין,
אשר לו כוח והשפעה.... מול האזרח, היחיד...

אם הנוסח הוא דו-משמעי או רב-משמעי, ניתנת עדיפות פרשנית נגד הנסח.
שהרי אם הוא -שדאג לענייניו- יצר נוסח בעל משמעויות שונות, אין הוא יכול לבחור
לעצמו דווקא את החלופה הנוחה לו ביותר; היפוכו של דבר: ..... הצד השני, שלא
היתה לו גישה למלאכת הניסוח, זכאי ליהנות מאותה חלופה אפשרית, ... שהיא
מבחינתו של הצד השני הנוחה ביותר לו. .... הכלל מגן על אינטרס ההסתמכות
של הצד השני .... אשר זכאי היה להניח כי ניסוח החוזה יתפרש פירוש סביר אשר
עליו סמך".

על רקע כל הנ"ל לא מובן איך הלשכה המשפטית(!) בנציבות שרות המדינה נותנת יד
לפרשנות שרירותית, מאוחרת, מפלה, הנוגדת את הוראות החוק והפסיקה הגורמת לי
עוול משווע.

לבוא אחרי 26 שנה ולטעון -חד צדדית- ותוך ניצול כוחכם מולי, כאילו זו היתה כוונת
הצדדים, למרות שהלשון והעובדות המתוארות בסעיף 2 לעיל אינם תומכים ואף נוגדים
פרשנות זו, אינה אלא היתממות וחוסר תום לב קיצוני.

(עד כאן הציטוט ממכתבי. לא מיותר לציין שלמרות פניותיי, לא קבלתי כל תגובה למכתבי זה)

למיטב הבנתי, די בנקודה כדי לדחות כל פרשנות מאוחרת הסותרת את ההבנה שלי של החוזה,
וזאת כמובן מעבר לדברים ששמעתם כבר ממני, לעובדות ולאסמכתאות שהצגתי המדברות בעד
עצמן, וההסתמכות שלי, בתום לב, לאורך עשרות שנים, שע"פ החוזה, הפנסיה שלי תהיה כלהלן:

2% ממשכורת החוזה (90% ממשכורת סגן שר), על כל 22.333 שנות שנות עבודתי בחוזה,
דהיינו 44.67% ממשכורת החוזה,
והיתרה של 25.33% (השלמה ל-70%) תהיה לפי דרגה 46+ (הדרגה הגבוהה ביותר בסולם
דרגות המח"ר) בשיא הותק.

אני מתקשה להאמין שהפרקליטות תסכים להמשיך וליצג בפני ביה"ד טיעונים שאינם מתחשבים
בכל אלה, והדברים אמורים כלפי כל מרכיבי תביעתי.

בברכה והערכה רבה

שמעון הכסטיאל

העתקים: עו"ד קרן פאוסט, פמ"ח (אזרחי) ירושלים
עו"ד מינו אליאסיאן-פלא